RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 28 februari 2017 met nummer RvVb/S/1617/0612 in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0034/SA

Verzoekende partijen 1. de vzw **ADEMLOOS**

2. de vzw STRAATEGO

3. de heer Peter VERMEULEN

vertegenwoordigd door advocaat Philippe VANDE CASTEELE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2900 Schoten, Klamperdreef 7

Verwerende partij DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van

het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Antwerpen

vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze

op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5

Tussenkomende partij de nv van publiek recht **BEHEERSMAATSCHAPPIJ ANTWERPEN**

MOBIEL

vertegenwoordigd door advocaten Jan BOUCKAERT, Pieter VANDENHEEDE, Bastiaan SCHELSTRAETE en Emma HOLLEMAN met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel,

Loksumstraat 25

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 7 september 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 juli 2016.

Met een aangetekende brief van 14 september 2016 dienden de verzoekende partijen een aanvullend verzoekschrift in met een zesde middel.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het slopen van meerdere gebouwen op de percelen gelegen te 2030 Antwerpen, Boerinnestraat 2, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie G, nummers 1331T, 1331A2, 1332M12 en 1338A23.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 9 november 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 20 december 2016 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

 De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 17 januari 2017.

Advocaat Philippe VANDECASTEELE voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaten Jan BOUCKAERT en Bastiaan SCHELSTRAETE voeren het woord voor de tussenkomende partij.

De verzoekende partij vraagt een uitstel om kennis te krijgen van de auditoraatsverslagen van de Raad van State en om de uitspraak van de Raad van State omtrent het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) Oosterweelverbinding – wijziging, af te wachten. De verzoekende partij verwacht een uitspraak van de Raad van State aan het begin van de zomer.

De kamervoorzitter vraagt partijen om standpunt in te nemen over de implicatie van het gevraagde uitstel van de behandeling van de schorsingsprocedure op de vereiste hoogdringendheid.

Om deze reden wordt de zaak in dezelfde staat in voortzetting geplaatst naar de zitting van 31 januari 2017 met de mogelijkheid voor elk van de partijen om een aanvullende nota over de implicatie van het uitstel te bezorgen aan de Raad.

4.

Elk van de partijen dient een aanvullende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 31 januari 2017.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

5

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 4 februari 2016 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het slopen van meerdere gebouwen op het terrein van Boortmalt-Samga" op de percelen gelegen te 2030 Antwerpen, Boerinnestraat 2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in industriegebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening Zeehavengebied Antwerpen', goedgekeurd op 30 april 2013 en meer bepaald binnen een gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Oosterweelverbinding – wijziging', goedgekeurd op 20 maart 2015 en meer bepaald in gebied voor wegeninfrastructuur met overdruk 'zone voor landschappelijke en functionele inpassing van wegenisinfrastructuur' en 'werfzone'. Tegen dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan werd onder andere door de verzoekende partijen een verzoek tot vernietiging ingediend bij de Raad van State. Over deze vordering is tot op heden nog geen uitspraak gedaan. Een vordering tot schorsing die werd ingediend door een andere partij werd door de Raad van State verworpen.

Het havenbedrijf Antwerpen nv adviseert op 25 mei 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Antwerpen adviseert op 27 mei 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Wegen en Verkeer – district Antwerpen adviseert op 30 mei 2016 gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos – Antwerpen adviseert op 2 september 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het departement MOW, afdeling Maritieme Toegang en het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen werden eveneens om advies verzocht doch zij hebben geen advies uitgebracht.

De verwerende partij verleent op 26 juli 2016 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning .De verwerende partij beslist:

" ...

<u>STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN</u>

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan Antwerpen (KB 03/10/1979) gelegen in een industriegebied.

. . .

De aanvraag is niet gelegen binnen de begrenzing van een gemeentelijk plan van aanleg.

<u>Ligging volgens het uitvoeringsplan + bijhorende voorschriften</u>

De aanvraag is gelegen binnen de begrenzing van het **gewestelijk ruimtelijk** uitvoeringsplan

`Afbakening Zeehavengebied Antwerpen', definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 30 april

2013.

De werken bevinden zich binnen de afbakeningslijn zoals omschreven in artikel 1.

Het ruimtelijk uitvoeringsplan bestemt de zones waarin de, werken zich bevinden als **gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven** (art. R1).

De stedenbouwkundige voorschriften voor deze zones luiden als volgt:

. . .

De aanvraag is gelegen . binnen de begrenzing van het **gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan `Oosterweelverbinding — wijziging'**, definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2015.

Het goed is volgens. dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan gelegen in **gebied voor** wegeninfrastructuur (art. 1), met overdruk `zone voor landschappelijke en functionele inpassing van wegeninfrastructuur' (art. 0) en 'werfzone' (art. 5).

De stedenbouwkundige voorschriften voor deze zones luiden als volgt:

. . .

De aanvraag is niet gelegen binnen de begrenzing van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

De aanvraag is niet gelegen binnen de begrenzing van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Ligging volgens verkaveling

Niet van toepassing.

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Art. 7.4.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat de voorschriften van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van de plannen van aanleg vervangen, tenzij het ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.

De aanvraag dient bijgevolg beoordeeld te worden aan de hand van de stedenbouwkundige voorschriften van de hoger vermelde gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen 'Afbakening Zeehavengebied Antwerpen' en 'Oosterweelverbinding — wijziging'.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is **principieel in, overeenstemming** met de geldende bestemmingsvoorschriften, zoals hoger omschreven. De aanvraag kadert in de toekomstige realisatie van de Oosterweelverbinding.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Niet van toepassing.

VOORSCHRIFTEN DIE VOLGEN UIT VERORDENINGEN

Niet van toepassing.

EXTERNE ADVIEZEN

 De aanvraag bevindt zich binnen de afbakeningslijn van het Zeehavengebied van Antwerpen. Op 28/04/2016 heb ik advies gevraagd aan het Havenbedrijf Antwerpen NV. Dit advies werd uitgebracht op 25/05/2016 en ontvangen op 03/06/2016. Het advies is voorwaardelijk gunstig. (...)

Het advies luidt als volgt:

Bam nv vraagt-toelating tot het slopen van meerdere gebouwen op het terrein van Boortmalt-Samga.

De werken situeren zich volledig binnen de eigendomsgrenzen van het Havenbedrijf Antwerpen nv van publiek recht.

De werken omvatten het slopen van meerdere gebouwen. en aanhorigheden op het terrein van Boortmalt-Samga.

Havenbedrijf Antwerpen NV van publiek recht adviseert gunstig mits naleving van de in. bijlage opgelegde voorwaarden.

Havenbedrijf Antwerpen NV van publiek recht brengt onder de aandacht dat het gebouw ten westen van het insteekdok (Amerikadok) wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van een kolonie huiszwaluwen. Hierop is het Soortenbeschermingsprogramma voor de (SBP) Antwerpse Haven van toepassing. In het kader samenwerkingsovereenkomst Antwerpse Haven Natuurlijk met het Havenbedrijf Antwerpen ter realisatie van dit SBP werd Natuurpunt betrokken bij vereiste afwijking op het Soortenbesluit Deze aangevraagde afwijking werd ondertussen verleend.

Uit het overleg tussen de aanvrager, Agentschap voor Natuur en Bos en Natuurpunt is inmiddels gebleken dat als compenserende maatregel voor de aanwezige huiszwaluwkolonie een deel van het gebouw behouden zal blijven, dit in tegenstelling tot de plaatsing van een zwaluwtil zoals vermeld in de stedenbouwkundige bouwaanvraag. Met deze gewijzigde compenserende maatregel dient rekening te worden gehouden bij de sloop van de gebouwen. Voor de verdere uitvoering en opvolging van de compenserende maatregelen kan de aanvrager steeds contact opnemen met Natuurpunt (Antwerpen Noord) in het kader van de hogervermelde samenwerkingsovereenkomst. ter realisatie van het. SBP. Een aanduiding van de zone waar de huiszwaluw zich huisvest werd toegevoegd aan dit advies (...).

Gelieve de aanvrager erop te wijzen dat een toegekende bouwvergunning pas uitvoerbaar is na het verkrijgen van de bouwtoelating van de eigenaar van de grond, in deze het Havenbedrijf Antwerpen NV van publiek recht.

De voorwaarden inzake het Soortenbeschermingsbesluit en -programma worden in detail behandeld in het advies d.d. 02/06/2016 van het Agentschap voor Natuur en Bos (zie verder). Deze voorwaarden dekken eveneens de algemeen geformuleerde voorwaarden van het Havenbedrijf Antwerpen NV.

Vervolgens is aan het advies van het Havenbedrijf Antwerpen een lijst met .17 voorwaarden gehecht die betrekking hebben op de uitvoering van de werken.

De eerste voorwaarde heeft betrekking op het verkrijgen van het bouwrecht.

Art. 4.2.22 §1 VCRO stelt uitdrukkelijk dat vergunningen een zakelijk karakter hebben. Zij worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.

De vergunningverlenende overheid dient zich bijgevolg niet in te laten met de vraag of de aanvrager eigenaar is van het goed waarvoor de vergunning wordt gevraagd. De aflevering van elke stedenbouwkundige vergunning houdt impliciet de voorwaarde van het hebben van het bouwrecht in. In het geval de aanvrager geen bouwrecht heeft verkregen van de eigenaar maakt dit de vergunning onuitvoerbaar.

De eerste voorwaarde wordt bijgevolg niet weerhouden. De overige voorwaarden worden weerhouden en maken deel uit van de vergunningsvoorwaarden.

Artikel 5 van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt dat voor alle vergunningsaanvragen, ingediend overeenkomstig artikel 4.7.1 §1,. 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de vergunningverlenende overheid verplicht is binnen dertig dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij het agentschap Onroerend Erfgoed.

Tevens zijn de te slopen gebouwen opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Op 28/04/2016 heb ik advies gevraagd aan Onroerend Erfgoed Antwerpen.

Dit advies werd uitgebracht op 27/05/2016 en ontvangen op 07/06/2016. Het advies is voorwaardelijk gunstig. (advies in bijlage)

Het advies luidt als volgt:

ADVIES

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert deze aanvraag gunstig op voorwaarde dat de documentering, die nu plaats vindt, afgerond is en het resultaat door Onroerend Erfgoed goedgekeurd is.

MOTIVERING

De aanvraag omvat de sloop van een gebouw :of gebouwencomplex dat is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De inventaris van het bouwkundig erfgoed is opgemaakt voor het hele grondgebied van Vlaanderen en geeft een overzicht van de cultuurhistorisch waardevolle sites op het moment van de inventarisatie. Veel opgenomen items zijn referentiesites en overstijgen de middelmaat van de Vlaamse bebouwing of het behoud ervan is minstens van lokaal belang.

Het goed in kwestie beantwoordt nog steeds aan de beschrijving waarmee het in de inventaris is opgenomen.

In 1892 werd de firma S.A.M.G.A. (Société Anonyme des Magasins à Grains d'Anvers) opgericht. Op de hoek van kaaien nr. 49 en nr. 50 staat het oudste magazijn van deze firma, opgetrokken in 1895. Het is een bakstenen gebouw, het eerste dat speciaal gebouwd werd te Antwerpen voor graanopslag en -behandeling, van 100 m op 25 m bij 25 m hoogte.

Binnenin staan eenhonderdenvierenveertig gemetselde rechthoekige silo's voor 75 à 255 ton, die samen 350.000 hl of naargelang de soort 23.500 à 25.000 t graan kunnen bevatten. In elk van de vier hoeken is een noria. Op de zolder en in de kelder lopen talrijke transportbanden. Het graan werd via transportbanden onder de kaaimuur in kelderingen vervoerd. In de vier hoektorens werden bakjes-elevatoren opgesteld waarmee het graan naar boven getransporteerd werd.

In 1944 werd het gebouw door een V1 bom deels vernield. Vooral de bovenste verdiepingen werden beschadigd. De bakstenen silo's, bleven nagenoeg intact. Na de oorlog werd het magazijn gerestaureerd waarbij de 40 m hoge hoektorens werden ingekort en de twee bovenste verdiepingen boven de silo's werden herbouwd. Deze verdiepingen geven toegang langs boven tot de silo's en herbergen het transportsysteem dat verbinding maakt met de graanzuiger. De verbouwing is in een zakelijke stijl uitgevoerd, waarbij de raampartijen zorgen voor zeer veel lichtinval.

Omstreeks 1931 liet de S.A.M.G.A. de oorspronkelijk voorziene transportbanden voor het lossen van de graanschepen vervangen door een grote rijdende graanzuiger met een capaciteit van 90 ton per uur. Deze door het Britse bedrijf Henry Simon vervaardigde graanzuiger bleef in werking tot 1976 toen het schiereiland verdween voor de verlenging van het Amerikadok. In 1939 liet de S.A.M.G.A. boven het gedempte Lefebvredok nog een betonnen graansilo bouwen met een opslagcapaciteit van 27.500 ton graan. Het lossen

van de schepen gebeurde er van 1941 door middel van twee pneumatische M.I.A.G.-graanzuigers met een capaciteit van 125 á 150 ton per uur. In 1985 werden ze vervangen door één nieuwe graanzuiger van 300 ton per uur. Na de Tweede Wereldoorlog breidde de capaciteit van de graanopslag in de Antwerpse haven zich steeds verder uit. Zo liet . S.A. M.G.A., die intussen niet langer de enige protagonist was, in 1971 nog tien betonnen graansilo's van elk 2.000 ton en in 1975-1977 nog een stockageruimte voor 45.000 ton graan bouwen. Een graanzuiger van 600 ton per uur zorgde ervoor dat het lossen van de schepen niet langer meer via de putten op de kaai diende te gebeuren.

Het gebouw is zeer functioneel en utilitair opgevat doch omgezet in een monumentaal gebouw met architecturale kwaliteiten. Een gesloten symmetrische compositie bestaande uit een midden volume, waarin zich de originele bakstenen, gecementeerde silo's bevinden, en geflankeerd door twee torengebouwen, waarin zich de elevatoren, lift en trappenhal bevindt.

Het middelste gesloten oorspronkelijke volume bestaat uit een onderbouw bestaande uit een lage geleding horizontaal afgelijnd door -een zware lijst. In deze kelderverdieping zitten de transportbanden onder de silo's.

Vervolgens is er een hoge geleding die verticaal regelmatig geritmeerd wordt door rondbogige spaarvelden met accentuerende booglijsten rustend op pilasters. Het is een zeer gesloten volume, dat de ritmering van de interne silo's volgt.

De verticale circulatie (trappen, lift en elevatoren) zitten in duidelijk geaccentueerde hoektorens met gekoppelde vensters en een monumentale verschijningsvorm.

De verbouwing van de bovenste verdiepingen heeft een duidelijk stijlverschil met het oorspronkelijke gebouw, doch heeft het de bestaande constructie herkenbaar gelaten en het oorspronkelijke concept gerespecteerd. De twee flankerende hoektorens worden gerespecteerd en de ritmering van de booglijsten in het midden volume werd overgenomen door de liggende vensters (tijdseigen voor die periode).

Het gebouw is onlosmakelijk verbonden met de sociale geschiedenis en de ontwikkeling van de Antwerpse haven als belangrijke graanimporteur. De bouw van het graanmagazijn zorgde voor een veiligstelling van de positie van de Antwerpse haven en bracht een ommekeer teweeg in de arbeidsorganisatie van de haven. De mogelijkheid om grote hoeveelheden goedkoop Amerikaans graan centraal op te slaan had een grote impact op de sociale evolutie, voedselbevoorrading en —gewoontes op het einde van de 19e en begin 20ste eeuw.

Het betreft daarenboven het oudste nog bewaarde voorbeeld van een silogebouw uit 1895 in de haven van Antwerpen, waarbij het ontstaan sterk verbonden is met de technologische ontwikkeling van de graanzuigers en de mogelijkheden om grote hoeveelheden graan op te slaan. Het gebouw is zeer utilitair opgevat, doch vertaald in een architecturale monumentale vormgeving. Het heeft een visuele bakenfunctie dat verwijst naar de historische industriële bestemming van de havensite als overslagplaats voor graanhandel en die voor de ontwikkeling van de industrie in Antwerpen een beduidende rol heeft gespeeld.

Het gebouw maakt intrinsiek deel uit van de industriële infrastructuur van de laat-19de, begin 20ste eeuwse havenexpansie waarvan de meeste materiële getuigen reeds als monument werden beschermd. Het gezicht vanaf de kaaien op de Scheldebocht te Oosterweel wordt over zijn volledige lengte gedomineerd door dit indrukwekkende complex en zijn kenmerkende verticaliserende gevelstructuren.

Samenvattend kan gesteld worden dat de site gelegen aan de Boerinnestraat, tussen de Oosterweelsteenweg, de Litouwenstraat en de Amerikadok-Zuidkaai zeer waardevol is:

- De drie silogebouwen naast elkaar zijn beeldbepalend. Ze vormen de afsluiting van de historische haven van Antwerpen. Achter de silogebouwen begint de moderne haven van Antwerpen.
- Samen tonen de drie silogebouwen perfect de evolutie van graanmagazijnen.
 - o Het silogebouw van 1895 is een monumentaal gebouw met architecturale kwaliteiten.
 - o Het silogebouw van 1939 heeft al een meer monolithisch en gesloten karakter.
 - o Het silogebouw van 1971 is volledig utilitair. De naakte silo's zijn zichtbaar.
- Het volume van de na elkaar opgerichte silogebouwen wordt steeds groter. Samen getuigen ze van de schaalvergroting in de graantrafiek.

Het silogebouw van 1895 is op zich zelf al zeer waardevol om volgende redenen:

- Het is de fysieke getuige van het feit dat de handelaars en makelaars in graan zich voor het eerst verenigden.
- Het is de fysieke getuige van de wording van Antwerpen tot spil in de graantrafiek vanuit. de Verenigde Staten naar West-Europa.
- Het is de fysieke getuige van de omslag in de overslag en het stockeren van graan met grote gevolgen voor de arbeiders die zich bedreigd zagen in hun bestaan. Het markeert de overgang naar een andere arbeidsorganisatie.
- Er is in Vlaanderen geen ander voorbeeld van een silogebouw waarbij graan aangevoerd werd via de kelder. In alle andere silogebouwen die gekend zijn vindt de graantoevoer via de gelijkvloers plaats.

De site heeft architecturale, historische, industrieel-archeologische; technische en ruimtelijk structurerende erfgoedwaarden:

- Architecturaal: De architectuur ontwikkelt zich van functioneel en utilitair met spaarvelden, lijsten, traceringen, rondbogen, pilasters, natuurstenen plinten, waterlijsten, siermetselwerk en hoektorens tot zuiver functioneel.
- <u>Historisch</u>: De site getuigt van de groei in de graantrafiek en de omwenteling in de omslag en stockage van graan met als gevolg een omslag in de arbeidsorganisatie.
- <u>Industrieel archeologisch</u>: De site getuigt van het industriële verleden van Antwerpen en van België.
- <u>Technisch</u>: De site illustreert de ontwikkeling in de overslag van graan.
- Ruimtelijk structurerend: de site vormt de overgang tussen de historische haven en de moderne haven van Antwerpen.

Gelet op de bovenstaande argumenten is het Agentschap Onroerend Erfgoed van oordeel dat dit goed voldoende erfgoedwaarde bezit om te denken in termen van behoud en renovatie in plaats van afbraak. Door de sloop zou een deel van het bouwkundig erfgoed van de stad Antwerpen en van België onherroepelijk verloren gaan.

De afweging erfgoed dient meegenomen te worden in de volledige beoordeling van deze bouwaanvraag met zijn verschillende maatschappelijke en ruimtelijke aspecten..

Het agentschap Onroerend Erfgoed stemt in met de sloop ervan omwille van de volgende redenen: Onder verwijzing naar het plan - MER Oosterweel verbinding gaat het Agentschap Onroerend Erfgoed geen bezwaar maken op voorwaarde dat de documentering die nu plaats vindt afgerond is en het resultaat door Onroerend Erfgoed goedgekeurd is.

De te slopen gebouwen, uitgezonderd het gebouw op het kadastraal perceel 7^e afd. sectie G, 1331T, zijn opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De afbraak van de gebouwen zoals voorzien in deze aanvraag maakt onderdeel uit van het project Oosterweelverbinding. Hiervoor werd het plan-MER Oosterweelverbinding opgemaakt dat de effecten van de aanleg van de Oosterweelverbinding en de alternatieven hiervoor in kaart moest, brengen. De sloop van de gebouwen maakte als dusdanig onderdeel uit van dit MER.

De volgende beoordeling werd gemaakt in het MER met betrekking tot de SAMGAgebouwen:

... Ter hoogte van het Noordkasteel bevinden zich een aantal graanmagazijnen van de 'S.A. . des Magasins à grains d'Anvers' waarvan, de oudste teruggaan tot het einde van de 19de eeuw. De magazijnen rond het kleine insteekdok, waaronder het oudste (1895) en meest waardevolle, moeten gesloopt worden om de toeritten tot de tunnel onder het Amerikadok / Straatsburgdok / Albertkanaal te realiseren. Hierdoor gaat een deel van een zeer betekenisvol ensemble van silo's uit verschillende periodes verloren. ...

... De Oosterweelverbinding heeft voornamelijk effecten binnen een oud havengebied, dat enerzijds reeds sterk verstoord is, maar waarvan anderzijds de erfgoedwaarde steeds meer wordt onderkend. Dit vertaalt zich in een uitgesproken negatieve score voor bouwkundig erfgoed. Omdat het tracé voornamelijk bestaande infrastructuren volgt is er geen versnippering van bestaande functies. De landschappelijke impact situeert zich op twee locaties (Noord-kasteel en de omgeving van het St.-Annabos). Beide gebieden zijn momenteel al sterk verstoord. De geplande ingrepen zorgen voor belangrijke bijkomende verstoringen. Omdat de belangrijkste graafwerken zich situeren in reeds verstoord en/of opgehoogd gebied is er. enkel lokaal een sterke geomorfologische en archeologische impact. ...

Als specifieke maatregel voor de Oosterweelverbinding werd opgelegd dat zowel de Noordkasteelsite als de te slopen SAMGA-magazijnen voor de start van de werken op wetenschappelijke wijze dienen opgemeten en geregistreerd te worden.

Basisalternatief `Oosterweel'

Negatief effect/aandachtspunt	Maatregelen	Door- vertaling
Directe impact tracé op erfgoed- waarden	Voorafgaande registratie erfgoedwaarde loodsen SAMGA en site Noordkasteel (bouwhistorisch onderzoek)	Project- niveau
Landschapsecologische versnippering natuurgebieden op Linkeroever	Aanleg/herstel van landschapsecologische verbindingen (zie ook fauna en flora)	Project- niveau

Ref plan-MER Oosterweelverbinding (januari 2014), goedgekeurd door de dienst MER 10/02/2014..

Zowel in het plan-MER als in het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed wordt gewezen op het belang van een omstandige inventarisatie van de bestaande erfgoedwaarden. De omschrijving van de waarde van de gebouwen in het advies toont het historische belang aan van niet enkel de te slopen gebouwen, maar tevens van het geheel van de drie silogebouwen als getuigen van de evolutie van de graantrafiek in de

haven van Antwerpen. Het agentschap geeft aan dat het behoud van de gebouwen eerder gewenst is dan de sloop ervan.

Een globale effectenbeoordeling werd gemaakt in het plan-MER Oosterweelverbinding. De sloping van de gebouwen werd als negatief beoordeeld. In het MER werd als milderende maatregel voor dit negatieve effect een bouwhistorisch onderzoek vooropgesteld. Bij de opmaak van het plan-MER was echter al duidelijk dat bij een keuze voor het alternatief Oosterweel de sloping van het gebouw noodzakelijk zou zijn. Het plan-MER werd ter advies voorgelegd aan de bevoegde instanties. Over de mogelijke sloop van het gebouw werden geen opmerkingen geformuleerd. Het plan-MER werd door de dienst MER goedgekeurd op 10/2/2014.

De Vlaamse Regering heeft in haar beslissing van 14/02/2014 een keuze gemaakt voor het alternatief Oosterweel, een beslissing die de sloop van de betreffende gebouwen impliceert. Deze beslissing werd vervolgens bevestigd in de goedkeuring van .het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Oosterweelverbinding-wijziging door de Vlaamse Regering op 20/03/2015.

Voorliggende aanvraag maakt bijgevolg onderdeel uit van een reeks van genomen beslissingen door de Vlaamse Regering die leiden tot de sloop van het voorliggende gebouw. Bij de beoordeling van het alternatief Oosterweel in het plan-MER werd niet geopteerd voor een behoud dan wel voor de opmaak van een bouwhistorisch onderzoek. Deze voorwaarde zal worden opgenomen in de voorliggende stedenbouwkundige vergunning. Vooraleer er met de afbraak kan worden gestart moet de documentering afgerond zijn en zijn goedgekeurd door het Agentschap Onroerend Erfgoed.

- De aanvraag ligt langs een gewestweg N101.
 - Op 28/04/2016 heb ik advies gevraagd aan het **Agentschap Wegen en Verkeer -,** district **Antwerpen**.
 - Dit advies werd uitgebracht op 30/05/2016 en ontvangen op 06/06/2016. Het advies is gunstig. De algemene voorwaarden zijn aan het advies gehecht. (advies in bijlage)
- De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning gaat vergezeld van een aanvraag tot afwijking van het Soortenbesluit voor het Antwerpse Havengebied.
 - Op-28/04/2016 heb ik advies gevraagd aan het **Agentschap voor Natuur en Bos - Antwerpen**.

Dit advies werd uitgebracht op 02/06/2016 en ontvangen op 08/06/2016. Het advies is voorwaardelijk gunstig. (advies in bijlage)

Het advies luidt als volgt:

Ruimtelijke bestemming

Industriegebied

Rechtsgrond

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving:

Artikel 23 Besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer van 15.05.2009.

Bespreking stedenbouwkundige vergunning / soortentoets

De aanvraag voorziet in het afbreken van een aantal gebouwen op de terreinen van het bedrijf Boortmalt Samga. Op deze gebouwen werd de aanwezigheid van huiszwaluw / huiszwaluwnesten opgetekend. Uit inventarisatie blijkt dat de voorbije 3 jaar resp. 15, 27 en 49 nesten werden geteld, gemiddeld werden in deze periode ongeveer 30 nesten benut. Vermits huiszwaluwkolonies zeer honkvast zijn werd in vooroverleg door ons Agentschap geoordeeld dat voorafgaand aan de werken binnen een straal van 150 m tot de gebouwen een nieuwe geschikte locatie diende te worden gezocht voor de vestiging van deze kolonie. Op deze locatie dienden bij voorkeur 60 kunstnesten te worden voorzien (praktijkervaring leert dat niet steeds alle kunstnesten worden ingenomen waardoor het raadzaam is meer nesten te voorzien dan wordt verwijderd).

In voorliggende aanvraag is nog sprake van het voorzien van 2 huiszwaluwtillen op de site van Boortmalt-Samga.

Ondertussen werd in overleg met de aanvrager van de vergunning overeengekomen dat een deel van de af te breken gebouwen wordt behouden, met name het bijgebouw/zijgebouw dat aan het hoofdgebouw is bevestigd, gelegen tussen de beide Samga gebouwen (tussen Boerinnestraat en Amerikadok Zuidkaai) en zoals aangegeven op onderstaande figuur. Het behoud van deze locatie betekent dat een tiental bestaande nesten gevrijwaard zullen blijven van vernietiging. Ondertussen werden op deze locatie ook 60 kunstnesten bijgeplaatst. Door de aanvrager werd in tussentijd op een nabijgelegen locatie (Hogere Zeevaartschool — waar in het verleden al kunstnesten werden voorzien) een geluidsinstallatie voorzien, met lokgeluiden.

In die zin kan ons inzien een afwijking op de bepalingen van het soortenbesluit verleend worden mits enkele randvoorwaarden in acht genomen worden:

- Er dient te worden gegarandeerd dat dit bijgebouw (alle muren + overhang waarmee de (kunst)nesten in contact staan) niet wordt beschadigd gedurende de afbraakwerken. Voorafgaand dient a.d.h.v. een stabiliteitsstudie te worden bepaald hoe dit deel van het gebouw kan worden behouden en of evt. ondersteunende elementen dienen te worden aangebracht.
- De afbraakwerken gebeuren in een periode dat de huiszwaluw niet aanwezig is. Dit betekent dat de werken na 30 september dienen te starten en gefinaliseerd zijn voor 15 april. •
- Indien in een worst-case scenario het bijgebouw toch wordt beschadigd/vernietigd dient ten laatste 1 maart (voorafgaand aan het terugkeren van de huiszwaluw) te worden gestart met het heropbouwen van deze bijbouw cfr. de vroegere situatie inclusief 70 kunstnesten. Deze werken dienen dan voor 15 april gefinaliseerd te zijn.

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een **gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden**:

- Er dient .te worden gegarandeerd dat het bijgebouw (alle muren + overhang waarmee de (kunst)nesten in contact staan), zoals aangegeven op figuur 1 in dit advies, niet 'wordt beschadigd/afgebroken. Voorafgaand dient a.d.h.v. een stabiliteitsstudie (opgemaakt door een stabiliteitsingenieur) te worden bepaald hoe dit deel van het gebouw kan worden behouden en of evt. ondersteunende elementen dienen te worden aangebracht. De aanbevelingen van deze studie dienen te worden nageleefd.
- De afbraakwerken gebeuren in een periode dat de huiszwaluw niet aanwezig is. Dit betekent dat de werken na 30 september dienen te starten en gefinaliseerd zijn binnen de 6 maanden, en dus voor 15 april. Indien de werken binnen deze periode niet zijn afgerond dient een gelijkaardige rustperiode te worden gerespecteerd in de daaropvolgende periode. Indien in een worst-case scenario het bijgebouw toch wordt beschadigd/vernietigd dient ten laatste 1 maart (voorafgaand aan het terugkeren van

de huiszwaluw) te worden gestart met het heropbouwen/herstellen van deze bijbouw cfr. de vroegere situatie inclusief 70 kunstnesten. Deze werken dienen dan voor 15 april van hetzelfde jaar gefinaliseerd te zijn.

- Op dit bijgebouw worden de resterende nesten behouden, inclusief de. 60 reeds opgehangen kunstnesten.
- Indien blijkt dat de locatie in het broedseizoen van de huiszwaluw niet meer wordt benut door deze soort dienen tot 3 jaar volgend op de werken op frequente basis gedurende het broedseizoen huiszwaluwgeluiden te worden afgespeeld op deze locatie.

De vergunningverlenende overheid kan de vergunning slechts toekennen mits naleving van deze voorwaarden.

Onderstaande direct werkende normen zijn hierbij van toepassing:

Artikel 16 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21.10.1997. Artikel 14 Besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer van 15.05.2009.

Gelet op art. 23 van het Besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer goedgekeurd op 15 mei 2009 geldt een gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, mits naleving van de voorwaarden gesteld in dit advies, als afwijking op de verboden van artikel 14 van hetzelfde besluit. Een ongunstig advies betekent dat er geen afwijking wordt verleend door het ANB en de gevraagde werken verboden zijn.

De voorwaarden gesteld in het advies dd. 02/06/2016 van het Agentschap voor Natuur en Bos. worden aan de onderhavige stedenbouwkundige vergunning gehecht. De aanvrager heeft bijkomend een plan bezorgd met aanduiding van het te behouden deel van het gebouw (luifel) ten behoeve van zwaluwnesten. Dit plan, met referentie A001-BOBIJ26-7A, wordt aan de vergunning gehecht en maakt er integraal deel van uit. Het aangeduide gebouwdeel, inclusief alle constructieve delen die nodig zijn om het behoud van de constructie te verzekeren, moet worden in stand gehouden conform de bepalingen in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos.

. . .

HET OPENBAAR ONDERZOEK

Er is voor deze aanvraag geen openbaar onderzoek vereist.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het terrein is gelegen ten zuiden van het Amerikadok en ten noordwesten van de Royerssluis. De aanvraag betreft het slopen van meerdere gebouwen op het terrein van Boortmalt-Samga, met inbegrip van de afbraak van aanhorigheden zoals verhardingen, silo's, transportbanden, alsook de met beplating beklede constructie, waarin zich de transportband bevindt tussen het te slopen graanmagazijn en het te behouden graanmagazijn op kadastraal perceel 7^e afd. sectie G 1331X. Verder omvat de aanvraag het kappen van bomen en struiken, alsook de opruim van het terrein waarop de te slopen gebouwen zich bevinden.

Op 1 van de gebouwen staan GSM-masten van Proximus en Mobistar. De bouwheer stelt in de verklarende nota dat er contact is opgenomen met beide partijen met de vraag deze masten te verwijderen.

Na de sloopwerkzaamheden zal het terrein aangevuld worden met geschikte aanvullingsgronden en afgewerkt op een niveau dat aansluit op het niveau van de Oosterweelsteenweg en de aanpalende percelen. De bouwheer zal daarbij de nodige voorzieningen treffen om te voorkomen dat het terrein na de sloop hinder zou kunnen veroorzaken of aanleiding zou kunnen geven tot sluikstorten, sluikparkeren of dergelijke.

De werken kaderen in de aanleg van de Oosterweelverbinding.

De te slopen gebouwen, uitgezonderd het gebouw op het kadastraal perceel 7° afd. sectie G 1331T, zijn opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. In het plan-MER voor de Oosterweelverbinding is opgelegd dat voorafgaandelijk aan de afbraak van de SAMGA-gebouwen een bouwhistorisch onderzoek dient opgemaakt te worden. Dit onderzoek zal worden uitgevoerd en opgemaakt in samenspraak en nauw overleg met het Agentschap Onroerend Erfgoed.

De aanvraag betreft gebouwen waarop momenteel de huiszwaluw nest en houdt een aanvraag tot afwijking van het Soortenbesluit voor het Antwerpse Havengebied in. In overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos en Natuurpunt werden maatregelen opgemaakt waarmee rekening gehouden dient te worden, teneinde de populatie huiszwaluwen in deze regio op peil te houden. De afbraakwerken dienen te gebeuren in een periode dat de huiszwaluw niet aanwezig is (tussen eind september en begin april). Verder worden nieuwe kunstnesten en het plaatsen van een installatie met lokgeluiden voorzien.

Aanvankelijk werd voorzien in het plaatsen van 2 huiszwaluwtillen op de site van Boortmalt-Samga. Ondertussen werd in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos overeengekomen dat een deel van de af te breken gebouwen wordt behouden, waardoor een tiental bestaande nesten gevrijwaard zullen blijven van vernietiging. Hiertoe werd door de aanvrager een plan met referentie A001-BOBIJ26-7A bijgebracht met aanduiding van het te behouden deel van het gebouw (luifel) ten behoeve van de zwaluwnesten.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen — houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, de visueel-vormelijke elementen, de cultuurhistorische aspecten, het bodemreliëf, de hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

De sloop van de gebouwen op het terrein van Boortmalt-Samga is noodzakelijk in functie van de aanleg van de Oosterweelverbinding in de onmiddellijke omgeving. De gebouwen zijn gelegen op een cruciale plaats op het Oosterweeltracé, meer bepaald ter hoogte van de overgang van de "open kuip" van de Oosterweelknoop naar de Kanaaltunnels (de tunnels onder het Amerikadok en Albertkanaal). Daarom is het van belang dat deze zone vrij van alle obstakels en onmiddellijk beschikbaar is van zodra gestart kan worden met de werken voor de Oosterweelverbinding. De werken voor de Oosterweelverbinding zelf zullen het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

Op 14/02/2014 besliste de Vlaamse Regering op basis de resultaten van verschillende onderzoeken principieel over de derde Scheldekruising. Vermits het gekozen tracé en de gekozen uitvoeringsvarianten niet realiseerbaar waren binnen de toen geldende bestemmingsplannen werd het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Oosterweelverbinding — wijziging' opgemaakt. Dit GRUP werd op 20 maart 2015 definitief vastgesteld. Hierin wordt de

keuze voor de aanleg van de Oosterweelverbinding nogmaals bevestigd door de Vlaamse Regering.

Voorliggende aanvraag maakt aldus onderdeel uit van een reeks van genomen ,beslissingen door de Vlaamse Regering die leiden tot de sloop van het voorliggende gebouw. Het slopen van het gebouw voor de effectieve start van de werken aan de Oosterweelverbinding zelf is, gezien de complexiteit en de impact op de planning van de realisatie van deze Oosterweelverbinding, noodzakelijk.

De voorliggende aanvraag is, mits naleving van de hoger genoemde voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos en het Agentschap Onroerend Erfgoed, verenigbaar met de goede plaatselijke ordening en is stedenbouwkundig aanvaardbaar.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets.

Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets.

De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van .het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen-van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project betreft de sloop van een bedrijfsgebouw en is niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied. De voorgenomen werken zorgen voor een aanzienlijke vermindering van de bebouwde/verharde oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect voor het watersysteem wordt veroorzaakt.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is vatbaar voor stedenbouwkundige vergunning, mits de onderstaande voorwaarden worden nageleefd.

. . .

2° de volgende **voorwaarden** na te leven:

- De voorwaarden 2 t/m 17 gevoegd bij het advies dd. 25/05/2016 van het Havenbedrijf Antwerpen NV van publiek recht.
- Voor de te slopen gebouwen die zijn opgenomen in de Inventaris van het bouwkundig erfgoed dient een bouwhistorisch onderzoek te gebeuren. Vooraleer er met de afbraak kan worden gestart moet de documentering afgerond zijn en zijn goedgekeurd door het Agentschap Onroerend Erfgoed, zoals opgelegd in het advies dd. 27/05/2016 van het Agentschap Onroerend Erfgoed.
- De algemene voorwaarden gevoegd bij het advies dd. 30/05/2016 van het Agentschap Wegen en Verkeer district Antwerpen.
- De voorwaarden gesteld in het advies dd. 2/06/2016 van het Agentschap voor Natuur en Bos:
 - Er dient te worden gegarandeerd dat het bijgebouw (alle muren + overhang waarmee de (kunst)nesten in contact staan), zoals aangegeven op figuur 1 in dit advies, niet wordt beschadigd/afgebroken. Voorafgaand dient a.d.h.v. een stabiliteitsstudie (opgemaakt door een stabiliteitsingenieur) te worden bepaald hoe dit deel van het gebouw kan worden behouden en of evt. ondersteunende elementen dienen te worden aangebracht. De aanbevelingen van deze studie dienen te worden nageleefd.

- De afbraakwerken gebeuren in een periode dat de huiszwaluw niet aanwezig is. Dit betekent dat de werken na 30 september dienen te starten en gefinaliseerd zijn binnen de 6 maanden, en dus voor 15 april. Indien de werken binnen deze periode niet zijn afgerond dient een gelijkaardige rustperiode te worden gerespecteerd in de daaropvolgende periode.
- Indien in een worst-case scenario het bijgebouw toch wordt beschadigd/vernietigd dient ten laatste 1 maart (voorafgaand aan het terugkeren van de huiszwaluw) te worden gestart met het heropbouwen/herstellen van deze bijbouw cfr. de vroegere situatie inclusief 70 kunstnesten. Deze werken dienen dan voor 15 april van hetzelfde jaar gefinaliseerd te zijn.
- Op dit bijgebouw worden de resterende nesten behouden, inclusief de 60 reeds opgehangen kunstnesten.
- Indien blijkt dat de locatie in het broedseizoen van de huiszwaluw niet meer wordt benut door deze soort dienen tot 3 jaar volgend op de werken op frequente basis gedurende het broedseizoen huiszwaluwgeluiden te worden afgespeeld op deze locatie.
- Het plan met referentie A001-BOBIJ26-7A, met aanduiding van het te bewaren deel van het gebouw, wordt aan de vergunning gehecht en maakt er integraal deel van uit.
 - Het aangeduide te behouden gebouwdeel (luifel), inclusief alle constructieve delen die nodig zijn om het behoud van de constructie te verzekeren, moet worden in stand gehouden conform de bepalingen in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. Ook de tussenkomende partij betwist het belang van de derde verzoekende partij.

Deze excepties moeten slechts onderzocht worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

1.1

De verzoekende partijen wijzen erop dat in de bestreden beslissing wordt gewezen op het feit dat de afbraak van de 'Boortmalt-Samga' gebouwen onderdeel uitmaakt van het project Oosterweelverbinding en dat naar het oordeel van de verwerende partij de aanleg van de Oosterweelverbinding-autoweg op te vatten is als een bijzondere reden ter uitzonderlijke verantwoording van de sloop van deze gebouwen die nochtans zijn ingeschreven in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De verzoekende partijen stellen dat de bouwheer "duidelijk binnenkort een aanvang [zal] maken met de bouw van de geplande constructies die geen langdurige voorbereidende modaliteiten vergen vooraleer hij tot uitvoering kan overgaan". Zij stellen in deze omstandigheden aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

De verzoekende partijen wijzen erop dat de werkzaamheden "ontegensprekelijk een gedegen omvang hebben".

Verder zijn ze van oordeel dat de werken het gevaar inhouden om niet te kunnen uitgevoerd worden, bij gebrek aan een gedegen voorgaande stabiliteitsstudie, om dan te leiden tot beschadiging van de gehele site. Ze stellen dat de verwerende partij het bestaan van dit "worst-case-scenario" erkent.

De verzoekende partijen stellen verder dat de toegelaten werken onherroepelijk zijn en dat de verwerende partij dat ook erkent door als voorwaarde een documentering op te leggen.

Tot slot stellen de verzoekende partijen nog dat de tussenkomende partij niet zal aarzelen de werken aan te vatten. Ze stelt dat deze werken aanvangen op 1 oktober 2016 en zullen afgerond zijn voor 15 april 2017 en dus voor het voorziene einde van de annulatieprocedure.

Ze stellen nog dat de enkele afhandeling van de vernietigingprocedure ondoelmatig is in het licht van de ingeroepen gevolgen. Bij een schorsing blijven de beschermde gebouwen overeind en is er geen bedreiging voor de huiszwaluwen.

1.2.

De verwerende partij wijst erop dat het loutere feit dat de werken een aanvang kunnen nemen, de hoogdringendheid op zich niet verantwoordt aangezien de uitvoerbaarheid een loutere toepassing is van artikel 4.7.23, §5 VCRO.

Ze stelt verder dat een schorsingsvordering niet kan worden aangewend om in de plaats te treden van een herstelvordering of een stakingsbevel. Ze wijst erop dat een loutere en niet eens bewezen bewering dat een aanvang zou worden genomen met de uitvoering van de werken op zich niet volstaat om de hoogdringendheid van de vordering tot schorsing aan te tonen. Ze wijst er verder op dat het aan de verzoekende partij toekomt om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegeven aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen en dat de

verzoekende partijen dit in het verzoekschrift op geen enkele wijze duidelijk laat staan aannemelijk maken.

Verder meent de verwerende partij dat ook de opname van het te slopen pand in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed niet volstaat om van hoogdringendheid te spreken.

Tot slot meent de verwerende partij dat ook het voorgehouden gebrek aan een gedegen voorgaande stabiliteitsstudie de hoogdringendheid niet verantwoordt. Niet alleen tonen de verzoekende partijen naar het oordeel van de verwerende partij niet aan waaruit het stabiliteitsgevaar zou kunnen bestaan, bovendien moet er op worden gewezen dat het opmaken van een stabiliteitsstudie juist als voorwaarde werd opgelegd. Een uitvoering van de bestreden vergunning is dus niet mogelijk zonder een stabiliteitsstudie.

1.3.

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen op geen enkel ogenblik hard maken dat zij effectief binnenkort een aanvang zal nemen met de werken doch zich enkel baseren op wat er in de bestreden beslissing wordt gesteld. Ze brengen terzake echter geen concrete stukken aan. De tussenkomende partij is van oordeel dat het loutere feit dat een stedenbouwkundige vergunning uitvoerbaar is, bezwaarlijk de hoogdringendheid kan staven.

Het loutere feit dat eerder aan tussenkomende partij verleende vergunningen snel zouden zijn uitgevoerd kan ook de hoogdringendheid niet aantonen.

De loutere stelling van de verwerende partij dat het van belang is dat deze zone vrij is van alle obstakels en onmiddellijk beschikbaar, is naar het oordeel van de tussenkomende partij evenmin voldoende om een vordering tot schorsing in te willigen. Immers, deze stelling, die dan nog niet uitgaat van de tussenkomende partij, is geenszins concreet of precies en maakt niet aannemelijk dat de sloop onmiddellijk zal plaatsvinden.

De tussenkomende partij wijst er verder op dat de bestreden beslissing niet stelt dat de uitvoering van de werken vóór het begin van 2017 moet gebeuren. Ze merkt op dat iedere vergunning, mits desgevallend aan de bijzondere voorwaarden voldaan is, uitvoerbaar is zodat daaruit niet zonder meer kan worden afgeleid dat de vereiste hoogdringendheid voorhanden is.

De tussenkomende partij wijst erop dat een stabiliteitsstudie als voorwaarde werd opgelegd in de bestreden beslissing zodat de vergunning, bij gebrek aan een stabiliteitsstudie, sowieso niet kan worden uitgevoerd. Eventuele kritiek op de wijze van uitvoering behelst naar het oordeel van de tussenkomende partij evenwel de handhaving ervan. Ze wijst erop dat inmiddels een stabiliteitsstudie werd opgesteld zodat de stelling feitelijke grondslag mist.

De tussenkomende partij merkt verder op dat de verzoekende partijen geen enkele concrete, precieze en aannemelijke gegevens aanreiken die aantonen dat de uitvoering van het bestreden besluit zal leiden tot voor haar persoonlijke nadelige gevolgen.

Voor zover de schorsing moet voorkomen dat de sloop van 'beschermde gebouwen' plaatsvindt, merkt de tussenkomende partij op dat dergelijke sloop van een (op de inventaris vastgesteld) gebouw niet automatisch de inwilliging van een vordering tot schorsing noodzaakt. Ze meent dat de verzoekende partijen concreet de nadelen moeten aantonen die zij dreigen te ondervinden naar aanleiding van deze sloop. Dit nadeel tonen de verzoekende partijen niet aan in hun verzoekschrift of de erbij gevoegde stukken. Wat dit betreft wenst de tussenkomende partij nog op te merken dat de verzoekende partijen louter in algemene bewoordingen streven naar de duurzaamheid van de Antwerpse omgeving doch dat uit niets blijkt dat zij ook streven naar het behoud van onroerend erfgoed zodat het teloorgaan van de te slopen gebouwen op geen enkele wijze afbreuk doet aan de doelstelling van de verzoekende partijen.

Voor zover de schorsing de bedreiging van huiszwaluwen zou voorkomen valt volgens de tussenkomende partij niet in te zien hoe deze zwaluwen bedreigd worden door de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning. Ingevolge het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos en de verkregen afwijking van het Soortenbesluit moet de tussenkomende partij immers de nodige maatregelen nemen om te vermijden dat de zwaluwen zullen worden bedreigd. De voorwaarde tot het plaatsen van 60 bijkomende zwaluwkasten is reeds gebeurd en is volgens de tussenkomende partij zeer effectief gebleken. Tevens werd de stabiliteitsstudie die het behoud van het deel van de loodsen waar deze kastjes thans zijn gevestigd beschrijft, opgemaakt. Dit aangevoerd nadeel mist dan ook feitelijke grondslag.

Ten overvloede wijst de tussenkomende partij er nog op dat, bij de bespreking van het Oosterweelalternatief, het vigerende ruimtelijk uitvoeringsplan de betrokken sloop reeds uitdrukkelijk voorziet. De verzoekende partijen hebben een annulatieprocedure ingesteld tegen dit GRUP. De tussenkomende partij wijst erop dat noch bij het aantonen van hun belang noch bij het

bespreken van hun middelen in deze procedure de verzoekende partijen wijzen op de mogelijks nadelige gevolgen die zij zullen ondervinden ingevolge de voorgenomen sloop of op het feit dat zij tevens het behoud van het onroerend erfgoed nastreven.

Tot slot merkt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partijen maar liefst drie prejudiciële vragen nodig hebben om hun betoog te staven. Het stellen van dergelijke vragen is in beginsel onverenigbaar met de snelle werking van een schorsingsprocedure. De tussenkomende partij is dan ook van oordeel dat de verzoekende partijen zelf het spoedige verloop van de schorsingsprocedure verstoren en dat dit in contrast staat met de door hen aangevoerde hoogdringendheid.

2.

Op de openbare zitting van 17 januari 2017 vragen de verzoekende partijen aan de Raad om de behandeling van de vordering tot schorsing uit te stellen zodat zij de auditoraatverslagen inzake het beroep bij de Raad van State tegen het GRUP 'Oosterweelverbinding – wijziging' kunnen inkijken en alleszins tot de uitspraak van de Raad van State over de vordering tot vernietiging van dit GRUP De verzoekende partijen stellen ter zitting dat een uitstel van zes maanden zal volstaan. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben hiertegen geen bezwaar. De tussenkomende partij verbindt er zich toe de werken niet te zullen uitvoeren zolang de schorsingsvordering hangende is.

In hun antwoord over de implicaties van het mogelijk uitstel van de behandeling van de vordering tot schorsing op de hoogdringendheid antwoorden de partijen in het geding als volgt in hun aanvullende nota.

2.1

De verzoekende partijen wijzen er nogmaals op dat het wezenlijke kenmerk van de sloopwerkzaamheden tweeledig is: enerzijds zijn ze onherroepelijk en anderzijds vergt het bijzonder weinig tijd om ze uit te voeren.

Met verwijzing naar de artikelen 40, §1, zevende lid en 40, § 2 DBRC-decreet stellen de verzoekende partijen de vraag naar de daadwerkelijke rechtsbescherming nu bij een eventuele nieuwe vordering tot schorsing of bij een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet gesteund worden op nieuwe elementen die de hoogdringendheid van de vordering rechtvaardigen. De verzoekende partijen verwijzen naar recente rechtspraak van de Raad dat de hoogdringendheid niet wordt aanvaard indien de begunstigden stellen de werken niet uit te voeren in afwachting van een uitspraak ten gronde en naar gelijkaardige recente rechtspraak inzake de vorderingen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Wat de vorderingen bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, wijzen de verzoekende partijen nog op rechtspraak van de Raad waarin wordt gesteld dat verzoekende partijen in dergelijk geval aannemelijk moeten maken dat de reeds ingestelde gewone schorsingsvordering niet het gewenste resultaat zou kunnen opleveren en onherroepelijk te laat zal komen om de ingeroepen nadelen weg te nemen.

Volgens de verzoekende partijen kan het vraagstuk van de cumul van een verzoekschrift tot gewone schorsing enerzijds en bij uiterst dringende noodzakelijkheid anderzijds aan bod komen. Volgens de verzoekende partijen is de randvoorwaarde dat een verzoek tot gewone schorsing nog niet afgehandeld is wanneer een element of een feit zich voordoet dat het indienen van een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan verantwoorden.

Terzake wijzen de verzoekende partijen erop dat zij niet op de hoogte zullen worden gesteld over de aanvang van de sloopwerkzaamheden en dat de tussenkomende partij niet de verbintenis is aangegaan om niet uit te voeren tot er eindarrest is van de Raad.

De verzoekende partijen menen dat de door de Raad opgeworpen vraag moet worden verduidelijkt nu deze vraag volgens hen de volgende samenhangende vaststellingen en vragen inhoudt:

- Het voorstel van uitstel-regeling geldt enkel onder voorbehoud dat de Raad besluit dat dit uitstel geen implicaties heeft op de vereiste hoogdringendheid.
- Bij een eventueel afwijzen van de vraag tot uitstel moet de Raad de partijen onverwijld oproepen voor de behandeling van de schorsingsvordering.
- Eerste vraag is dan of de Raad bij de aanvaarding van het uitstel later, meer bepaald naar aanleiding van de behandeling van de huidige schorsingsvordering, nog steeds kan besluiten tot de hoogdringendheid van deze vordering
- Tweede vraag is of het instemmen met de door partijen overeengekomen uitstel-regeling er daarentegen toe leidt dat de Raad later, meer bepaald naar aanleiding van de behandeling de huidige schorsingsvordering, niet meer kan besluiten tot de hoogdringendheid van deze vordering.

De verzoekers wijzen erop dat ze in hun verzoekschrift een omschrijving hebben gegeven van de hoogdringendheid zodat zij nu niet inzien waarom precies een uitstel van de behandeling van de schorsingsprocedure een implicatie heeft (of kan hebben) op de vereiste hoogdringendheid. Ze stellen dat hun schorsingsvordering actueel blijft zolang de sloop van de gebouwen niet is aangevangen en voltrokken. Ook bij een uitstel zijn de verzoekende partijen van oordeel dat de gegevens inzake de hoogdringendheid blijven gelden. Ze zijn dan ook van oordeel dat een uitstel van de behandeling van de vordering geen implicatie heeft op de vereiste hoogdringendheid.

Volgens de verzoekende partijen is de cruciale vraag die de Raad moet stellen of, ondanks het behoud van de hoogdringendheid, er na het verlenen van het uitstel nog sprake kan zijn daadwerkelijke rechtshulp en effectief rechtsherstel en niet of er nog sprake is van de vereiste hoogdringendheid. De vraag is dan ook volgens de verzoekende partijen of de Raad een verzoek tot uitstel kan weigeren om de reden dat de Raad anders niet meer binnen een redelijke termijn of een (nog nader te bepalen) ordetermijn uitspraak zou doen.

De partijen kunnen later niet de schending van de redelijke termijn-eis opwerpen nu ze zelf instemmen met het uitstel. Het recht op een eerlijk "kort-geding"-proces is volgens de verzoekende partijen evenmin geschonden wegens het proceseconomisch gegeven dat er na het uitstel meer actuele informatie aanwezig zal zijn die de Raad zal toelaten het vijfde middel te beoordelen. Daarenboven blijft aan de eis van effectief rechtsherstel wel degelijk voldaan nu de tussenkomende partij zelf heeft aangegeven de werken niet aan te vatten gedurende de duurtijd van de schorsingsprocedure.

In een eerste addendum stellen de verzoekende partijen dat de Raad zich rekenschap moet geven van de verweermogelijkheden indien de Raad niet ingaat op het voorgestelde uitstel en vervolgens ook de schorsingsvordering afwijst bij gebrek aan hoogdringendheid. Volgens de verzoekende partijen vergt het beantwoorden van deze vraag dat men ook bepaalt of later een nieuwe schorsingsvordering kan worden ingediend al dan niet bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De pertinente vraag is dan of er sprake kan zijn in dergelijk geval van nieuwe elementen die de hoogdringendheid van deze vordering rechtvaardigen. De verzoekende partijen stellen de vraag of met de aanvang van sloopwerken sprake kan zijn van een nieuw element eenmaal de Raad in het proces-verbaal heeft vastgesteld dat de tussenkomende partij niet zal uitvoeren tijdens de schorsingsprocedure. De verzoekende partijen menen van niet en stellen dat er daarom later geen effectief rechtsherstel is omdat de sloopwerken onherroepelijk zijn en snel worden uitgevoerd nu zij geen nieuwe schorsingsvordering kunnen indienen. De verzoekende partijen stellen dat de verbintenis van de tussenkomende partij niet meer geldt zodra er een uitspraak is gedaan over de vordering tot schorsing zodat deze laatste vlot het voldongen feit kan nastreven. Een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid is volgens de verzoekende

partijen noch realiseerbaar noch realistisch noch wenselijk. De noodzaak om in de toekomst alsnog een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te moeten indienen is naar het oordeel van de verzoekende partijen niet aangewezen en het zou beter zijn indien de Raad zich nu akkoord zou verklaren met het uitstel.

In een tweede addendum wijzen de verzoekende partijen op de verslagen van de auditeur bij de Raad van State inzake de vordering tot nietigverklaring van het GRUP 'Oosterweelverbinding – wijziging'. Ze wijzen erop dat zij in aanloop naar de zitting van 17 januari 2017 reeds de andere partijen verzocht om het dossier aan te vullen met de twee nieuwe verslagen. De verzoekende partijen wijzen erop dat zij een deel van deze verslagen meedelen bij de aanvullende nota zodat de schorsingszaak kan behandeld worden voor het geval de Raad niet akkoord gaat met het uitstel. De verzoekende partijen vragen de Raad om te bepalen dat de verwerende en de tussenkomende partij de betrokken verslagen van de auditeur neerleggen ter griffie.

In een derde addendum geven de verzoekende partijen een voorlopig antwoord op de stelling dat de ontvankelijkheid van hun brief met als titel "aanvullend verzoek tot vernietiging" het voorwerp kan uitmaken van het debat. Ze zien niet in waarom de ontvankelijkheid hiervan ter discussie zou staan. Indien er sprake zou zijn van een onontvankelijkheid ratione temporis wijzen de verzoekende partijen er op dat er geen attest van aanplakking in het dossier zit. Ze stellen dat onvolmaaktheden van een verzoekschrift kunnen worden hersteld door een aanvullend verzoekschrift voor zover het ingediend is binnen de oorspronkelijke termijn. Indien de Raad toch van oordeel zou zijn dat het hier een nieuw verzoekschrift betreft, wijzen de verzoekende partijen erop dat de griffie hen niet heeft aangeschreven over mogelijke formele onvolkomenheden van dit verzoekschrift en tevens niet heeft aangeschreven om een rolrecht te betalen.

2.2

De verwerende partij stelt geen enkele reden te zien om de bedoelde auditoraatsverslagen, die tot op heden enkel bekend zijn aan haar en aan de tussenkomende partij, in de procedure voor de Raad voor te leggen, mede gelet op het feit dat deze verslagen enkel maar kunnen worden gelezen samen met de laatste nota met verzoek tot voortzetting van de rechtspleging zoals nog in te dienen bij de Raad van State door de verwerende en de tussenkomende partij.

Wat de implicatie van uitstel op de hoogdringendheid van de vordering tot schorsing betreft, gedraagt de verwerende partij zich naar de wijsheid van de Raad.

Volledigheidshalve verwijst de verwerende partij nog naar haar nota met opmerkingen waarin zij heeft aangegeven dat de hoogdringendheid niet wordt aangetoond en dat bij een uitstel dit nog steeds zo blijft. Ze wijst er tevens op dat de werken sowieso niet kunnen worden uitgevoerd tussen 15 april en 30 september 2017 zodat bij een uitstel de werken toch niet kunnen worden uitgevoerd.

De verwerende partij verzet zich tot slot tegen de vraag tot neerlegging van de bedoelde auditoraatsverslagen bij de Raad.

2.3

De tussenkomende partij wijst er op dat zij in haar verzoekschrift tot tussenkomst er reeds op gewezen heeft dat zij van oordeel is dat de hoogdringendheid niet wordt aangetoond.

Minstens is er geen hoogdringendheid meer aanwezig (1) door de verbintenis van de tussenkomende partij om niet uit te voeren tijdens de behandeling van de vordering tot schorsing en (2) door het verzoek van de verzoekende partijen tot uitstel van de behandeling van de vordering tot schorsing.

Wat het eerste aspect betreft, moet volgens de tussenkomende partij worden vastgesteld dat het nuttig effect voor de verzoekende partijen reeds is verdwenen door haar verbintenis om tot aan het schorsingsberoep niet tot de uitvoering over te gaan. Alleen al om die reden moet de vordering tot schorsing volgens de tussenkomende partij worden verworpen.

In dat opzicht wijst de tussenkomende partij eveneens op de voorwaarde die stelt dat een uitvoering van de bestreden beslissing sowieso niet mogelijk is tussen 15 april en 30 september. Ze stelt dat de slopingswerken niet meer gerealiseerd kunnen worden voor 15 april nu de uitvoeringstermijn daarvoor te kort is zodat een mogelijke uitvoering maar ten vroegste kan na 30 september 2017.

Wat het tweede aspect betreft, wijst de tussenkomende partij erop dat de verzoekende partijen met hun verzoek tot uitstel van de behandeling van de vordering tot schorsing zelf hebben aangegeven dat er geen sprake is van hoogdringendheid. Immers, zo stelt de tussenkomende partij, indien de verzoekende partijen de uitspraak ten gronde niet kunnen afwachten, zouden ze niet om een uitstel van de behandeling van de schorsingsvordering vragen. Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarde opgenomen in artikel 40, §1 DBRC-decreet voldaan volgens de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij wijst er nog op dat bij een eventuele afwijzing van de vordering tot schorsing en bij de daaropvolgende uitvoering van de bestreden beslissing er door de verzoekende partijen een nieuwe vordering tot schorsing kan worden ingediend zodat er niet kan worden ingezien hoe de daadwerkelijke rechtshulp en effectief rechtsherstel zou worden ingeperkt.

Wat het eerste addendum van de verzoekende partijen betreft, wijst de tussenkomende partij er op dat er nog actiemogelijkheden openstaan na een afwijzing van het schorsingsverzoek. De tussenkomende partij wijst erop dat de verzoekende partijen de realiseerbaarheid van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid zelf in de hand hebben. Verder kan dergelijke procedure wel degelijk zinvol zijn nu de werken van de sloopt niet in één dag uit te voeren zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Het loutere feit dat de verzoekende partijen ter zitting vragen om de behandeling van de vordering uit te stellen totdat de Raad van State een uitspraak heeft gedaan over de vordering tot vernietiging van het GRUP 'Oosterweelverbinding – wijziging' is de negatie zelve van het hoogdringend karakter van hun verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Hiermee stellen de verzoekende partijen zelf dat er nog zeker zes maanden kan worden gewacht met een behandeling van de vordering tot schorsing en stellen ze meteen ook zelf dat de behandeling van de zaak niet onverenigbaar is met een langere behandelingstermijn. Het loutere feit dat de verwerende en de tussenkomende partij instemmen met dit verzoek tot uitstel maakt nog niet dat hiermee de hoogdringendheid sowieso blijft het bestaan. De Raad dient immers, desnoods ambtshalve, vast te stellen na te gaan of er nog redenen zijn die een onmiddellijke beslissing tot schorsing verantwoorden. Het loutere feit dat een uitstel volgens de verzoekende partijen een uitstel van zes maanden mogelijk en zelfs aangewezen is, is, zoals reeds gesteld, een ontkenning van de aanwezigheid van enige hoogdringendheid.

Verder stelt de Raad vast dat de sloopwerken enige omvang vertonen en dat een uitvoering enkel nog maar mogelijk zou zijn tot 15 april. Met de verwerende en de tussenkomende partij moet worden gesteld dat er in alle redelijkheid tot 30 september sowieso geen uitvoering meer mogelijk lijkt, waardoor de hoogdringendheid eveneens komt te vervallen.

Bij nieuwe feiten zoals een eventuele aanvang van de werken staat het de verzoekende partijen vrij om zich eventueel opnieuw tot de Raad te wenden overeenkomstig de procedures zoals opgenomen in het DBRC-decreet en het Procedurebesluit.

Tot slot stelt de Raad vast dat hij helemaal niet verplicht is om, zoals de verzoekende partijen schrijven, bij afwijzing van de vordering tot schorsing omwille van het gevraagde uitstel, de partijen opnieuw op te roepen voor een (nieuwe) behandeling van de vordering tot schorsing. De Raad bepaalt zelf zijn werkwijze en meent dat er op dit ogenblik, net omwille van het gevraagde uitstel van zes maanden, geen objectieve en concrete redenen worden aangevoerd die een hoogdringende beslissing verantwoorden.

3. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.		
2.	De uitspraak over de kosten wordt uitge vernietiging.	steld tot de beslissing over de vordering tot	
	arrest is uitgesproken te Brussel in openba ner.	re zitting van 28 februari 2017 door de tweede	
De	toegevoegd griffier,	De voorzitter van de tweede kamer,	
Ba	rt VOETS	Hilde LIEVENS	